

231. Nígbà tí ẹ bá sì kọ àwọn obìnrin (yín) sílẹ̀, tí wọn sì ti lo àkókò tí ó yẹ fún wọn láti lò, ẹ gbà wọn padà lónà tí ó dára tàbí kí ẹ kọ wọn sílẹ̀ lónà tí ó dára. Ẹ má sì ẹ gbà wọn padà láti kó ìnira bá wọn, kí ẹ lè tayo ẹnu un ààlà. Àti pé ẹni kẹni tí ó bá ẹ bẹ̀ẹ̀ tí ẹ àbòsí fún ẹmí araa rẹ. Àti pé ẹ kò gbọdò mú àwọn òfin Allaahu ní ìmúu yẹyẹ. Ẹ sì rántí oore Allaahu tí Ó ẹ fún yín, àti Ìwé-Mímọ̀ (Al-Kur'aanu) tí Ó fí rànşẹ sí yín àti oḡbón ìjìnlẹ̀, Ó fí ń ẹ ìkìlò fún yín ni. Ẹ sì páyàa Allaahu kí ẹ sì mò pé dájúdájú Allaahu ní Olùní-ìmò jùlò nipa ohun gbogbo.

232. Àti pé nígbà tí ẹ bá kọ àwọn iyàwóo yín sílẹ̀ tí wọn sì ti lo àkókò tí ó yẹ fún wọn láti lò, ẹ kò gbọdò ẹ ìdíwò fún wọn láti ní ọkọ m̀ìràn nígbà tí wọn bá ti yónú sí araa wọn lónà tí ó dára. Èyí ni ìkìlò fún ẹni tí ó bá gba Allaahu gbò nínú un yín àti ọjọ ìkẹyìn. Ìyẹn ni ó dára jùlò fún yín tí ó sì mò jùlò. Àti pé Allaahu ni Ó ní ìmò, ẹyìn kò sì mò (ǹnkan kan).

233. Kí àwọn abiyamọ̀ sì máa fun àwọn ọmọ wọn lómú fún ọdún méjì gbáko. Èyí wà fún ẹni tí ó bá fẹ́ ẹ ẹ̀şẹ́pé ifún ọmọ lómú. Ìjẹ, ìmu àti aşọ wíwò àwọn iyá ọmọ ẹ ọ̀ranyàn lé baba ọmọ lóri lónà tí ó dára. Şùgbón (Allaahu) kò gbé b̀ùkàátà kan wò ẹ̀niyàn lórùn ju agbára rẹ̀ lọ. A kò gbọdò kó ìnira bá iyá ọmọ nítorí ọmọ rẹ̀, bẹ̀ẹ̀ sì ni a kò gbọdò kó ìnira bá bàbá ọmọ nítorí ọmọ rẹ̀. Irú èyí nàà ẹ ọ̀ranyàn fún ẹni tí yóò jẹ ọgún. Bí àwọn méjéèjì bá sì fẹ́ gba ọmú lẹnu ọmọ, kò sí ẹşẹ́ tí wọn bá pa ẹnu pò láti ẹ bẹ̀ẹ̀ àti láti ẹ àşàrò lé e lóri. Bí ẹ bá fẹ́ gbé àwọn ọmọ yín fún alágbatò láti fún lómú, kò sí ẹşẹ́ fún yín láti ẹ bẹ̀ẹ̀ lópin igbà tí ẹ bá ti fún wọn lóhun tí ẹ fẹ́ fún wọn, lónà tí ó dára. Şùgbón kí ẹ páyàa Allaahu, kí ẹ sì mò dájú pé Allaahu ni Olùrìran jùlò ní pa ohun tí ẹ ń ẹ.

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَسْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ
ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ
نَفْسَهُ ۚ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ
وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٣١﴾ وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
فَلَبَسْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ ذَلِكَ
يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ۚ ذَلِكَمْ أَرْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٣٢﴾ * وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى
الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ
نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا ۚ لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا
مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ۚ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ ۚ
فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِّنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِمَا ۚ وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْرِعُوا أَوْلَادَكُمْ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ ۚ
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ